

नेपात m. der Punkt, in dem die Bahnen der Planeten und des Mondes die Ekliptik schneiden, GOLĀDHJ. 6, 14, 20.

नेपवृत्त n. die Bahn der Planeten und des Mondes GOLĀDHJ. 3, 13, 15. fg.

नेपाय् (von नेप) schmähen: नेपायमाण MBH. 12, 11002.

नेप्पा (instr. von नेपन्) rasch PAÑKAY. BR. 7, 6, 4.

नेप्तव्य hineinzuwerfen KATHĀS. 71, 174.

नेप्य hineinzu stecken KATHĀS. 89, 26. geworfen werdend: गदा HARIV. 7524. zu addiren GOLĀDHJ. 6, 19. GANITĀDHJ. 50.

नेम 2) c) नेमे ते als Gruss Spr. 698. Sp. 377, Z. 13 lies इन्द्रः — 3) c) Z. 2. fg. streiche eines Sohnes u. s. w. bis 480. — 4) c) VARĀH. BRH. S. 48, 41. = काष्ठगुगुल, चोरक Schol.

नेमक 2) d) ein Sohn Nirāmitra's Verz. d. Oxf. H. 40, b, 23.

नेमकर्ण m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 201, b, No. 481.

नेमकर 1) राजन् Spr. 2996. कार्यणि BHAṬṬ. 6, 105. — 2) a) MBH. 3, 15731. — d) ein Muni Verz. d. Oxf. H. 152, a, N. 2. — 3) a) Verz. d. Oxf. H. 93, a, 1. — c) Verz. d. Oxf. H. 12, b, 26.

नेमतर्ह m. ein best. Baum VARĀH. BRH. S. 83, 3.

नेमधन्वन् ein Sohn des 3ten Manu Sāvārṇa HARIV. 480.

नेमधर्मन् BHĀG. P. 12, 1, 4.

नेममूर्ति, die ed. Bomb. an der ersten Stelle नेमधूर्ति.

नेममूर्तितीर्थ n. N. pr. eines Tīrtha Verz. d. Oxf. H. 73, b, 15.

नेमवत्त् 3) f. वती N. pr. einer Oertlichkeit WILSON, Sel. Works 2, 6.

नेमवाक् m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2568.

नेमवृत्त m. = नेमतर्ह Schol. zu VARĀH. BRH. S. 83, 3.

नेमग्रूर m. ein Held an sichern Orte, ein feiger Prahlere BHĀG. P. 10, 4, 36.

नेमानन्द m. N. pr. eines Autors HALL 4. 12.

नेमिन् MBH. 8, 3303. 3613. Spr. 554. BHĀG. P. 10, 88, 39.

नेमेन्द्र Verz. d. Oxf. H. 38, b, 1. 84, b, 8. 123, b, 33. °प्रकाश m. Titel eines Werkes des Kshemendra 38, b, 2.

नेम्य 1) c) Glück verheissend VARĀH. BRH. S. 88, 17.

नेप्र 1) Z. 3 streiche 7, 5 und füge st. dessen hinzu 3, 19. 15, 5. °वर्ण 8, 22. 17, 14.

नेप्रीभाव्य (von नेप्रीभाव) adj. in dem Kshaipra-Saṁdhi stehend RV. PRĀT. 7, 5.

नेरिय 2) HALĀJ. 2, 165.

नेउक s. गो°.

नेणीपति m. Fürst, König KATHĀS. 95, 92.

नेर्तैर (von नुद्) m. Mörserkeule UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 2, 94.

नेद् 1) Stoss: °त्तम adj. so v. a. stichhaltig SARVADARĢANAS. 48, 3. 143, 21. — 2) मलपञ्च ° KĀCĪKH. 33, 93. कर्पूर° 34, 51 (nach AUFRECHT).

नेम, नूपुर° RAGH. 16, 56. °वर्तन SĀH. D. 464. बल° Meuterei der Soldaten VARĀH. BRH. S. 3, 26. 34, 20. 38, 7. 90, 8. In der Dramatik eine zu Vorwürfen führende Aufregung SĀH. D. 480. 471.

नेमण 3) m. = वृकनैरव ÇKDR.

नेम्य (vom caus. von नुम्) adj. in Bewegung —, in Aufregung zu versetzen: कियत्तोभ्या (comp.) नदी KATHĀS. 53, 120.

नेणीभुन् Spr. 4068.

नेद्र 2) d) Titel eines Sūtra des SV. Verz. d. Oxf. H. 377, b, No. 375.

नेम 6) n. die Blüthe vom Flachs Viçva bei UGĒVAL. zu UṆĀDIS. 1, 139.

नेर 1) HALĀJ. 4, 36. KULĀRṆAVA 12, 85 (nach AUFRECHT). Spr. 4397. VARĀH. BRH. S. 98, 13. नेरै (wohl adj.) तु कर्मणि 12. °कर्मन् Spr. 4140.

नेमभूत् 1) KATHĀS. 120, 84. BHĀG. P. 10, 67, 7. — PAÑKAT. I, 171 (Spr. 1242) gehört zu 2). — 2) KATHĀS. 73, 330.

नेमावलय Horizont GOLĀDHJ. 7, 1.

नेमेश (नेमा + ईश) m. Fürst, König VARĀH. BRH. S. 19, 2.

1. द्विद् Sp. 584, Z. 1 MBH. 14, 1760 liest die ed. Bomb. द्वेडितोत्कृष्ट°, NILAK.: द्वेडितं कूर्दनम् (vgl. त्वेल्) उत्कृष्टमन्योऽन्यार्कषणम्.

द्विद् knarren (vom Wagen) KĀTH. 19, 12. 23, 8.

द्वेड 2) b) MBH. 3, 12389 (s. u. द्वेडन). Spr. 839. ĀNANDAL. 29.

द्वेडन, MBH. 3, 12389 (so ist zu lesen) hat die ed. Bomb. richtig °द्वेडनादेन st. °द्वेडनादेव; द्वेड hat hier die Bed. Gift.

द्वेडिका f. = द्वेलिका in उदक°.

द्वेल्, द्वेलित n. BHĀG. P. 10, 22, 12.

द्वेल् m. mystische Bez. des Buchstabens म WEBER, RĀMAT. UP. 317.

fgg. nach dem Schol. urspr. Gift, also = द्वेड.

द्वेलन n. Spiel, Scherz BHĀG. P. 11, 17, 32.

द्वेलि f. dass. BHĀG. P. 5, 1, 29. 10, 29, 46. 60, 29. 90, 13. 11, 6, 49.

द्वेल्य zu streichen, da an der angeführten Stelle द्वेलि anzunehmen ist.

ख

2. ख 1) b) काष्ठस्य खे विवृते संवृते वा RV. PRĀT. 13, 1. TAĪTT. PRĀT. 2, 10. वायुः खात् VS. PRĀT. 1, 6 hierher (nach WEBER) oder zu e) (nach dem Schol.). — f) SĀH. D. 264. — n) Bez. des 10ten astrologischen Hauses VARĀH. BRH. 11, 6. 17. 12, 4. 20, 3. 23, 6. — 2) Z. 2 lies खामपुं st. खामपुं.

खखोल्क die Sonne GĀRUPA-P. 16 im ÇKDR. खखोल्कादित्य m. eine Form der Sonne Verz. d. Oxf. H. 70, b, 6. 29 (= Verz. d. B. H. 146). खखोल्कादित्य N. 5.

खग Z. 2 schalte 2) vor m. ein. 2) a) मधुपः खगः so v. a. Biene R. GORR. 2, 56, 11.

खगञ्ज m. N. pr. des Vaters von Gokarṇeçvara WILSON, Sel. Works 2, 16.

V. Theil.

खगति 4 Mal ————— Ind. St. 8, 393.

खगर्भ WILSON, Sel. Works 2, 13. fgg. 19.

खगोल GOLĀDHJ. 6, 1. 8. fg. 31.

खच, खाचित belegt —, verziert mit: (रथम्) तारासकलैः खचितम् °सकलै रुचिरैः die neuere Ausg.) HARIV. 13116. तारासकल° (रथ) MBH. 7, 6379 (पट्टैः st. पद्मं ed. Bomb.). वैद्वर्यमुक्ता° (विमान) 13, 5194. सद्रत्न° (किंनर) KATHĀS. 59, 76.

खचर 1) R. 7, 34, 28. — 2) g) ein Planet SŪRYAS. 9, 9. GOLĀDHJ. 5, 40. — h) ein Vidjādhara KATHĀS. 110, 139. — i) nach ÇKDR. eine Art Rūpaka (Tact): खचरो रङ्गताले स्यादुत्तरादि लघुस्तथा । शान्ते ऽथ वा कास्परमे भवेदेष दशाक्षरः ॥ SAṆGĪTADĀM.